

YENİDÜZEN

Mustafa Akıncı ve Kıbrıs Rum Toplumu

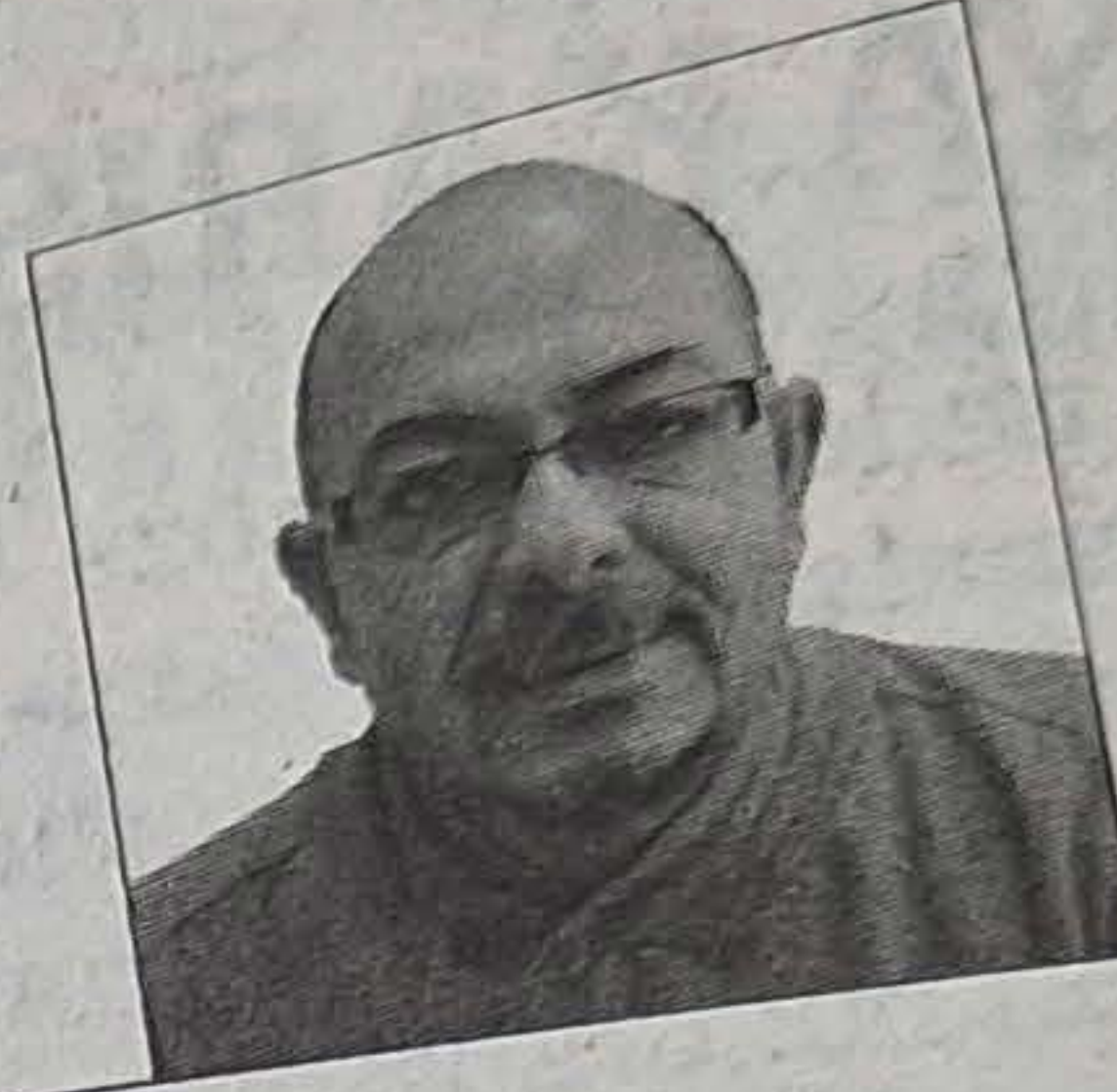
Mustafa Akıncı'nın toplum lideri seçilmesi Kıbrıs Türk toplumunun arayışlarına cevap veren karizmatik bir lider olarak görülmesiyle yakından ilgilidir ve kuşkusuz, bu arayışlar, özlemler ve beklentilerin başında Kıbrıs Sorununa kalıcı bir çözüm bulmak gelir. 1964 yılından beri statüsüz olan ve olağanüstü hal ortamında yaşayan Kıbrıslı Türkler çözümle birlikte nihayet "normal" bir toplum olmayı umuyorlar. Kendi kendini yöneten, ayrıca adanın bütününde söz sahibi olan, ekonomik imkanları geniş, güneşte payı olan bir toplum... Ülkelerinde gerçek yurttaş olarak yaşamak, cepelerindeki kimlik kartı ile bu kimliğin temsil ettiği kurumlarla özdeşleşebilen normal yurttaşlar gibi olmak istiyorlar. Bütün bu özlem ve beklentilerle ve daha bir sürü anlaşılabilir nedenle Kıbrıslı Türkler Mustafa Akıncı'yı seçtiler.

çoğunluğu bu kabak tadı veren görüşe artık rağbet etmiyor ve Akıncı'nın ülkeyi birleştirebileceğine inanıyor.

Bu durum Kıbrıslı Türk lider açısından övünülesi bir durumdur. Yıllardır güven krizi içinde yüzen bir ülkede Kıbrıslı Rumların bir Kıbrıslı Türk siyasetçiye güven duyması az şey değil. Bu, aynı zamanda Akıncı'ya daha büyük sorumluluklar yükliyor. Onu son derece mümtaz ama hassas bir konuma yerleştiriyor. Hem Kıbrıslı Türkler, hem de Kıbrıslı Rumlar beklentilerle özlemlerini giderecek kişi olarak Akıncı'yı görüyorlar ve ona bir bakıma "iki-toplumlu lider" görevini yükliyorlar. Bu da Akıncı'yı etnisite-ötesi bir çizgi izlemeye itiyor. Hem Kıbrıslı Rumların kendisine gösterdiği güveni koruyup güçlendirmesi, hem de Kıbrıslı Rumların beklentileri ile Kıbrıslı Türklerin çıkarlarını bağdaştırması gerekecek. Akıncı da zaten bunu yapmaya çalışıyor. Hem, gerçek bir barış politikası bu değil midir?

Gelelim zor soruya... Kıbrıslı Rumlar Akıncı'yı çok iyi tanımamakla beraber neden Akıncı'ya güven duyuyorlar? Akıncı'ya dönük bu ilginin kaynağında ne vardır? Bir yanılısamaya mı kapıldılar yoksa bir yanılısamadan mı kurtuluyorlar?

Bu soruları yanıtlayabilmek için biraz gerilere gitmemiz gerekecek. Geçmişte, yani 1950'li ve 1960'lı yıllarda Kıbrıs Rum siyasi kültüründe Kıbrıslı Türklerin adı "stratejik azınlıktı." Önce İngilizlerin, sonra da Türkiye'nin "Kıbrıslı Rumlara karşı kullandığı stratejik bir azınlık..." 1974 sonrasında Kıbrıslı Türklerle karşı kifayetsiz bir "yakınlaşma politikası" ilan edildiyse de, gerçek anlamda bir yakınlaşma çabası içine girilmedi. Kıbrıslı Rumlar, Rauf Denktaş'ı her türlü çözüm ve yakınlaşma arayışına karşı çıkan biri ilan etmekle yetiniyor, bir anlamda Denktaş'ın arkasına saklanıyorlardı. Annan Planı sürecinde ise Kıbrıslı Türklerin büyük barış isyanına karşı bütünüyle ilgisiz kalmışlardı. Önceleri Denktaş'ın yenilebileceğine inanmıyorlardı, daha doğrusu,

Niyazi
KIZILYÜREK

niyazi@ucy.ac.cy

yenilmemesini umuyorlardı, daha sonra da AB üyesi olmanın avantajlarını gönlünce kullanabileceklerini düşündüklerinden, çözüme ilgisiz kalmaya devam etmişlerdi. Oysa o tarihlerde bugün beğendikleri Mustafa Akıncı sokaklarda barış ve demokrasi için mücadele ediyordu ve hiç kimsenin aklına Akıncı'ya kulak vermek gelmiyordu. Büyük barış isyanını başlatan Kıbrıslı Türklerle karşı hiç bir ilgi göstermedikleri gibi, barışı savunan liderleri "Küçük Denktaş" ilan etmişlerdi. Ne olduysa geçtiğimiz yıllarda oldu. Olayların akışı Kıbrıs Rum toplumunun bir yanılısamaya içinde yaşadığını bütün çıplaklığıyla gözler önüne serdi. AB üyesi olmakla çözümün parametrelerinin değişmeyeceği anlaşıldı. Toplum derin bir ekonomik kriz içine sürüklenirken, ülke kalıcı bölünme tehlikesi ile karşı karşıya geldi. İşte, Kıbrıs Rum toplumunun umduğu dağlara kar yağdığı bir dönemde Kıbrıslı Türkler bir barış hamlesi daha yapıparak Mustafa Akıncı'yı seçince, bütün dikkatler Kıbrıslı Türklerle çevrildi. Yakın tarih boyunca "stratejik azınlık" olarak görülen Kıbrıslı Türkler, şimdi Kıbrıslı Rumların da derdine deva olacak "stratejik müttefik" olarak görülmeye başlandı. Kıbrıslı Rumların geç gelen bu zorunlu açılımı Kıbrıslı Türklerin barış istenci ve Akıncı'nın çözüm iradesiyle birleşince, Kıbrıs Rum toplumunda yeni bir dinamik oluştu. Şimdi, yanılısamalarından arınan ve Federal Kıbrıs'a koşan Kıbrıslı Rumların sayısının her gün biraz daha arttığını görüyoruz. Umarız, koşu bittiğinde ipi göğüsleyen kalabalıklar sağlam yarınlara kuracak kadar geniş, biraz da bilge olur...

Telefon konuşmaları için önemli uyarı: Bir defa karşıdaki anlıyor bence. İlla ki tekrar etmek, sonra yine, yine!.. Galiba hepimizde 'çok söyleyeyim iyice anlasın' yargısı var, ne kadar tekrar yaparsan kadar önemli oluyormuş duygusu!..

Sendika genel sekreteri "Tam gün eğitim değil tam gün eğitim istiyoruz" dedi. Eğitim zaten tam gün, zaman yarım oldu ki! S okulda, öğleden sonra etüde ya dersaneye; cumartesi taşıyor zaman... 'Tam Eğitim' vurgusunda, haklı.

"Herkesin yeteneklere çalışması, gereksinim göre pay alması. Her yeteneğine göre, her ihtiyacına göre» Öy anlamlı ki özünde düzen.. Rüya mı? dahi güzel...

Hem "statüko"yu uyumlaştırmak